

CAMPIÓ DEL MÓN

Aspar, el primer, el millor

Jordi Martínez Salvadores, «Aspar», ja és campió del món. Un triomf que el motociclista valencià ha dedicat a Ricard Tormo i un triomf que es demostra que, malgrat les precarietats, tenim bons esportistes.

L. Casanovas

Les traques que ressonaven celebrant la victòria de Jordi Martínez Salvadores «Aspar» en el campionat del món de motociclisme, categoria 80 cc, les degueren escoltar, la setmana passada, fins i tot en la casa de Dorflinger, el seu més immediat rival. Traques que començaren a ressonar en l'aeroport de València i que Aspar, encara en la glòria, segur que no oblidarà ni en somnis.

Recorregué Alzira muntat en un descapotable blanc i acompanyat de la seua nòvia i l'omnipotent alcalde. Milers de veïns seus es llançaren al carrer. Aspar ja ho havia pronosticat fa deu setmanes en una entrevista que publicàvem després de la seua victòria al Gran Premi de Rijeka, a Iugoslàvia:

—*I enguany el que tens molt clar és que vols a Nadal el diploma de campió del món en casa.*

—Crec que estic en un moment molt bo. Estic preparat físicament. Estic mentalitzat. I em sembla que els meus anys d'aprenentatge ja s'han acabat. Tinc una bona moto, que va molt bé. Crec que és ideal.

Tan ideal que no ha calgut ni acabar de passar l'estiu perquè el diploma que l'acredita com el primer, com el millor, arribàs a Alzira. La mateixa setmana muntanyers del Centre Excursionista de València conquistaven el difícil Nanga Parbat. ¿Un miratge de l'esport valencià que ens té tan acostumats als disgustos? Més que un miratge, la prova de que tenim bons esportistes i que no tot és futbol. Sense ni un circuit permanent de motociclisme —que ara la Generalitat i tots ja s'han donat pressa a prometre— i

Aspar ja ho havia pronosticat fa deu setmanes.

en un país pla, motoristes i muntanyers donaven l'alegria que faltava enguany al nostre esport.

La bandereta de quadres negres caigué, doncs, sobre la moto d'Aspar. I Jordi dedicà el seu triomf a Ricard Tormo, el motorista de Canals a qui la mala sort tallà en sec la carrera. Ricard s'ho mereixia i Jordi demostrà amb el seu gest que també s'ho mereixia,

no només per ser el més ràpid i el millor, sinó també perquè sap no oblidar aquells que li tiraren una mà quan no era ningú.

Però Jordi Martínez Salvadores, avui, ja és, i no és poca cosa això, un motorista amb el somni engrapat en les mans. Aspar és —que esclaten les traques— el campió del món. El primer. El millor. □